

"Μεταξωτοί άνθρωποι"

Του Γιώργου Ι. Κωστούλα

Θα ήθελα να αφιερώσω το πρώτο κείμενό μου της χρονιάς σε αυτούς τους ανθρώπους που ο ποιητής Νίκος Καρούζος ονόμασε "μεταξωτούς". Και συγχρόνως, αντί άλλης ευχής να ευχηθώ σε όλους μας, στη νέα χρονιά, να έχουμε όσο γίνεται περισσότερα ψυχωφελή συναπαντήματα με αυτό το είδος των ανθρώπων.

Κοινός παρονομαστής του κώδικα συμπεριφοράς των "μεταξωτών", ανθρώπων: Η διακριτική, γνήσια ευγένεια, η έκφραση καλών τρόπων, η άσκηση ενός μίνιμου φιλαλληλίας, σεβασμού και φροντίδας προς τους άλλους. Μιας φιλαλληλίας, για να σταθώ σ' αυτήν, που ξεπερνά την απλή ανεκτικότητα και που εκδηλώνεται με την ανάπτυξη σχέσεων κοινωνίας και αμοιβαιότητας στην αλληλο- εξυπηρέτηση αναγκών και αλληλο- παροχή διευκολύνσεων. Όλα αυτά, σημεία αναφοράς γύρω από τα οποία πλέκεται η κοινή ζωή.

Αντιγράφω-συμπληρώνω κείμενο του δημοσιογράφου Γιάννη Τριάντη, για τα στοιχεία ταυτότητας των μεταξωτών ανθρώπων: Μιλούν ελάχιστα για τον εαυτό τους. Χαίρονται με τις επιτυχίες των άλλων. Δεν σπεύδουν χαιρέκακα να κάνουν πλάκα, δήθεν χαριεντιζόμενοι, με εξωτερικά γνωρίσματα που πονάνε τους άλλους. Δεν σπερμολογούν διακινώντας φήμες.

Υπερασπίζονται σθεναρά κάποιον απόντα που λοιδореύεται σε μια παρέα, όταν νιώθουν ότι αδικείται κι ας μην είναι φίλος τους. Προσέχουν τι λες, και δεν είναι ωσεί παρόντες στην κουβέντα, με το μυαλό τους στο τι θα πουν οι ίδιοι στη συνέχεια για να εντυπωσιάσουν. Που δεν ορμάνε να πιάσουν την καλύτερη θέση στο τραπέζι μιας ταβέρνας ή να σερβιριστούν πρώτοι. Με άλλα λόγια, που γενικότερα απέχουν, παρόλο που ξέρουν τι γίνεται στην "αγορά"...

Και όλα αυτά σε αντίθεση με την έμφυτη αγένεια συνάνθρωπων μας, όπως αυτές εντοπίζονται σε ουρές, δρόμους, πεζοδρόμια, γραφεία, ασανσέρ, διαδρόμους, καφέ, εστιατόρια, μέσα μεταφοράς, ακόμα και στα φωνακλάδικα τηλεφωνήματα. Ή την επιδεικτική υπεροψία άλλων οι οποίοι επιδίδονται σε παιδαριώδη παιχνίδια εντυπώσεων, σε φαιδρές ασκήσεις κομπορρημοσύνης και παροξυσμικά ξεσπάσματα ενός μάταιου ανταγωνισμού.

Άριστος τρόπος, όλα αυτά, αποδελτίωσης καμουφλαρισμένων χαρακτήρων- δείγματα κακογραφίας, εύγλωττα βιογραφικά κοινωνικής υπανάπτυξης του σωρού.

"Ο άνθρωπος είναι το μόνο έμβιο που έχει τη δυνατότητα της ελευθερίας από το ένστικτο και την ιδιοτέλεια. Μόνο ο άνθρωπος μπορεί να υπερβαίνει τις επιταγές της φύσης και της χρείας για χάρη της σχέσης, της κοινότητας, της πόλης. Κύρια όπλα και μέσα του γι' αυτό; Η αλληλεγγύη, η συλλογικότητα, η συνύπαρξη, η ανοχή, η αμοιβαία εμπιστοσύνη".

Βασική προϋπόθεση; Η αμοιβαιότητα: "Αυτό που κανείς δεν χάρηκε, δύσκολα μπορεί να το χαρίσει σε άλλον".

Στα παραπάνω, οι περισσότεροι θα έχετε αναγνωρίσει τα συστατικά στοιχεία ενός κεφαλαίου άλλου τύπου. Το ούτως καλούμενο, κοινωνικό κεφάλαιο. Ένα κεφάλαιο αδαπάνητο, ένα κεφάλαιο αλληλοχρέου μορφής, απεριορίστου ύψους-πλαφόν, αενάως κυλιομένης διαθεσιμότητας και μηδενικού επιτοκίου.

Ένα αμοιβαίο κεφάλαιο, που διαχέεται μέσα από την ενεργό και αφιλοκερδή συναναστροφή των ανθρώπων, με τη μορφή ποικίλων και μύχιων ατομικών συνεισφορών γνώσης, καλοσύνης, συνεργασίας και γενναιοδωρίας, που εκπέμπονται- εισφέρονται, αμοιβαίως, με τον σκοπό και την ελπίδα, μέσα από την κατάφαση της αλληλο-ανταπόκρισης, να επιστρέψουν στον εισφέροντα- αποστολέα, με το παραπάνω.

"Αν δεν μας έδιναν τίποτα, όσοι δεν μας χρωστάνε τίποτα, πόσο φτωχοί θα είμαστε...", αφορίζει, αφοπλιστικά ο Α. Πόρτσια.

Αναφορές: Ομώνυμο άρθρο του Κ. Λεονταρίδη στην Καθημερινή (12/7/17)

* Ο κ. Κωστούλας είναι τέως γενικός διευθυντής εταιρειών του ευρύτερου χρηματοπιστωτικού τομέα

17.01.2018

Πηγή: www.capital.gr/